

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Quantùm glorificetur Deus ex titulo Matris Dei, quo honorari vult
Virginem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Quantum glorificetur Deus ex titulo Matris Dei quo honorari vult Virginem.

ARTICULUS III.

Quid Sanctissima Trinitas dederit Sanctissimæ Virgini.

Omnes tres divinæ personæ, & quævis earum speciatim, contibuerunt ad illustrandum Sanctissimam Virginem glorioso Titulo Matris Dei, velut diademate pulcherrimo, quo in omnem coronetur æternitatem. Pater participem fecit ipsam divinæ Paternitatis suæ; Filius donavit ipsi propriam personam suam, ut ipse esset Filius; Spiritus Sanctus assumens ipsam in Sponsam suam, contulit ipsi divinam quandam fecunditatem, semper conservans, imò etiam perficiens Virginitatem ipsius. Verum est, dicebam ipsi, beneficia hæc immensa sunt, quæ Sanctissima Virgo accepit à tribus divinis personis; Quid facere ipsa poterit, ad exhibendam grati animi significationem illis? Quid æquale pro eo, quod accepit, retribuet?

Quid Sanctissima Virgo reddiderit toti adorandæ Trinitati.

Vide, respondit mihi Viator meus, & admirare, quid ipsa retribuat omnibus tribus; & sic bene id capias, fateberis, nunquam fuisse, & nunquam esse posse gratitudinem tam eximiam, tamque abundantem. Ipsa impertitur Patri sceptrum & dominium supremum infinità ratione majus & no-

bilis, quàm habuerit. Ipsa impertitur Filio esse novum, sensa & affectus infinità ratione amabiles, quales non acceperat à Deo Patre suo. Ipsa impertitur Spiritui Sancto divinam quandam, quam non habuerat fecunditatem, & auctoritatem quandam originis in divinam quandam personam, quæ auctoritatem hanc in ipsum habuerat ab æterno. Explicanda tibi sunt omnia hæc prodigia, quæ majorem tuo adducunt animo admirationem Excellentiarum Sanctissimæ Virginis.

Dico primò, quòd ipsa impertita fuerit sceptrum & dominium supremum Deo Patri, quod non habuerat à seipso in proprià divinitate suà, & dominium hoc tam est admirabile, tantòque replet Patrem æternum gloriæ splendore, ut si Beautissima Virgo fecisset ipsum Monarcham supremum centies milliesorum mundorum, minorem ipsi contulisset honorem, quàm conferendo ipsi imperium absolutum & dominium supremum in proprium Filium suum. Non habebat hoc ipse ab æterno, nec unquam habere potuisset à seipso, edò quòd impossibile ipsi sit, producere

Sanctissima Virgo dedit Deo Patri absolutum imperiū in Filium suū Unigenitum.

H h h

se

re è propriâ substantiâ suâ, nisi æqualem sibi in omnibus: Potest ipsi quidem omnia dare, sed nihil potest recipere ab ipso, nec submissionem, nec obsequium, nec obedientiam, eòquòd in nullo is ipso sit inferior, sed ipsi in omnibus æqualis. Verum quidem, quòd Deus sibi tot effecerit subditos, quot produxit creaturas, extrahendò è nihilo totum hoc universum; sed quæ comparatio inter imperium absolutum, quod habet in omnes has parvas creaturas, quòdque constituit ipsum Dominum magni hujus mundi, & inter dominium supremum, quod in proprium suum tenet Filium, quòdque supremum ipsum constituit Dei Omnipotentis Dominum.

Pulchra & idonea cõparatio.

Si aliquis Imperator esset solummodò Rex & Monarcha centies millionum parvorum atomorum, nõnne diceretur, id in magnam ipsius cedere gloriam; Sed si aliquis faceret ipsum Dominum & supremum Principem alterius cujusdam Imperatoris ipsi æqualis, quis diffiteretur, quin hic majorem ipsi comparasset honorem, submittendo illi unicum hunc subditum, quàm receperit ex totâ multitudine parvorum horum nihilorum, quorum erat Dominus? sic ratiocinandum est de gloria, quàm Sanctissima Virgo acquirit Patri æterno, quando per ipsam evadit Dominus & supremus Princeps Filij sui Unigeniti. Nõnne verum

est, quòd tota innumera multitudo creaturarum, quas sibi tenebat subjectas, minùs sint respectu ipsius, quàm parvi atomi respectu potentissimi Imperatoris mundi? Dominium hoc non erat pro ipso magna quædam gloriâ; sed quando Sanctissima Virgo reddidit ipsum Superiorem Filio suo Unigenito, faciendo hunc ipso inferiorem secundum conditionem suam Humanam, quis diffitebitur, quin contulerit ipsi in hoc solo. Plus honoris & gloriæ, quàm conferre is potuerit sibi ipsi, extrahendo per creationem omnes creaturas è profundis abyssis nihili: eòquòd hoc fecerit recipere ipsum submissiones & obsequia à Deo sibi æquali? Hoc igitur est, tantum ipsi reddere honoris, quantum meretur; hoc igitur est ipsi impendere pro totâ naturâ humanâ tantum obsequij, quantum debetur infinitæ ipsius Majestati,

O Pater Omnipotens, quanta est gloria, quâ exornans Sanctissimam Virginem, dum communicas ipsi divinam tuam Paternitatem; eòquòd ipsam facias Unigeniti Filij tui propriam Matrem: Verum etiam, quanta est gloria, quam ipsa reciprocè communicat tibi per divinam suam Maternitatem, eòquòd elargiatur hæc tibi pro subdito & seivo Filium tuum Unigenitum: Quid enim majus concipi possit in Deo, quàm imperare Deo sibi æquali: Quando

ambo

2. Berna
nus. Sec
sio Germ

Sanctissima
Virgo ta-
tum reddi-
dit honorẽ
Deo Patri
quantum
accepit ab
ipso.

Qua
honorẽ
rit Sa-
ma
Filiu
danc

ambo hæc inter se confeto, honorem, quem ipsa confert, nescio quis palmam ferat, id solum scio, utrumque æquali ratione incomprehensibilem esse nobis. Verba Sancti Bernardini Senensis videntur hæc mihi stupenda: *Plus potest facere Beata Virgo de Deo, quam Deus de se ipso*: Affirmat, quod Sanctissima Virgo elevata sit ad tam sublimem potentiam verticem per divinam suam Maternitatem, ut possit facere de Deo, quod de se ipso Deus facere non potest. Siquidem impossibile est, esse Patrem Superiorem Filio, vel Filium esse subditum Patri secundum divinitatem suam: Sed Sanctissima Virgo facit utrumque per divinam suam Maternitatem, eoque communicando Carnem Verbo æterno, faciat, ut major sit Pater Filio suo unigenito libi aliis æqualis, & Filius manens æqualis Patri suo, fiat ipso inferior, ipsius subditus, ipsius servus. Ecce igitur, quid Sanctissima Virgo reddat Deo Patri pro cunctis beneficijs, quæ recepit ab illo.

Quantum autem ad Filium, pergebam, qui dedit illi personam suam ut esset terminus divinæ ipsius Maternitatis, & thronus Excellentiarum ejus, quid reddere hæc ipsi potuit, quod condignæ par esset retributioni?

Quantum honoraverit Sanctissima Virgo Filium Dei, dando ipsi

tem; communicaverit ipsi novum esse, quod non acceperat à divo Patre suo: Hoc non est, dicebam interpellando ipsum, multum ipsi impendisse honoris, hoc potius est, ipsum humiliasse, ipsum redigisse in nihilum. Id verum esset, respondit mihi, nisi exaltasset Humanitatem hanc ad propriam ipsius divinitatem, ut Humanitate hæc uteretur ad exaltanda maxima tum Omnipotentia suæ tum infinitæ bonitatis suæ prodigia, quæ per solam suam divinitatem non poterat exaltare. Nonne per illam est, quod obtulerit sese in sacrificium pro reparandâ injuriâ, quâ peccatum hominum divinum ipsius affecerat Patrem? Nonne per illam est, quod satisfecerit in toto rigore divinæ ipsius justitiæ contra illos irritatæ, quod pro ipsis solvens liberaverit eos à potestate & tyrannide dæmonum? Possit pati & mori pro gloriâ DEI Patris sui, est potentia quædam, quam non attulit è cælo, sed quam recepit in terris è sinu divinæ Matris suæ: Et hoc primum est, quod hæc ipsi est elargita.

Secundum est, quod repleverit Cor ipsius affectibus teneritudinis, misericordiæ & compassionis erga miseras nostras, quæ conferri ipsi non poterant à divino suo Patre, eoque his ipsemet caret in propria divinitate suâ. Habet is quidem infinitam perfectionem misericordiæ, quæ est ipsa

H h h 2

met

Humanitatem suam.

Confert ipsi teneritudinem misericordiæ.

met ipſius eſſentia; ita ut recipiens eſſentiam Patris ſui, receperit miſericordiam quandam eſſentialem & infinitam; Sed non habuit aſſectum illum ſenſibilem, motus illos teneros & compaſſivos miſericordiæ, ſed recepit illos cum Sanctiſſimâ Humanitate communicatâ ſibi à Sanctiſſimâ Matre ſua.

ad Hebr. 4. *non habeamus*, ſicut inquit S. Apoſtolus Paulus, *Pontificem, qui non poſſit compati infirmitatibus noſtris*; ipſe cognoſcit has proprio ſuo experimento, & compaſſatur illis per infinitam ſuam bonitatem. Et ecce ſecundum, quod contulit illi, quo tam abundanter locupletavit ipſum, ut Magnus

ad Ephes. 3. Apoſtolus dicat, quòd per antonomāſiam ſit *dives in miſericordiâ*?

Et quod tertium attinet, contulit hæc ipſi capacitatem merendi, quam non acceperat à divino Patre ſuo. Siquidem ad merendum neceſſarium eſt, ut aliquis habeat capacitatem accipiendi remunerationem ab alio, & hoc ſupponit indigentiam: Jam Filius Dei nullam in divinitate ſua habet indigentiam, & capax non eſt recipere quidquam ab aliquo, quàm à divino Patre ſuo, qui confert ipſi omnia, dum Deum velut ſe progignit ipſum. Sed magnus Apoſtolus dicit nobis, quòd, cum dives eſſet, egenus propter nos factus ſit, ut, cum in ſtatu eſſet ditandi ſe, nos

paupertate ſua locupletaret: *Ut illius inopiâ vos divites eſſetis*. Quàm admirabile conſilium infinite Sapientiæ Filij Dei! Poſſidet ipſe divitias infinitas in ſinu Patris ſui, quas poſſidere idonei non ſumus: Venit ergo quaſitum paupertatem in ſinu divitiarum Matris ſuæ, onerans ſe ſimul omnibus noſtris miſerijs humanis, & etiam peccatis noſtris, ut, cum pauper eſſet, capacitatem haberet ſe locupletandi: Exin locupletavit ſe meritis infinitis, horum theſaurus, quem coarctavit, eſt infinitus & inexhausus; ſed non indiget eo pro ſeipſo, nobis vult illum donare, & ſolus ipſius theſaurus conſtituit æternas & ſuperabundantes omnium hominum divitias. Quis eſt, qui contulit ipſi ad hoc capacitatem? Sanctiſſima Mater ipſius.

Quantum denique, quod confert illi, quòdque tranſcendit cætera omnia, eſt, quòd collocet ipſum in ſtatu reddendi Patri ſuo perfectiſſimam quandam reciprocationem gloriæ, bonorum, & excellentiarum ab ipſo acceptarum. Recipit ipſe omnia ab eo in divinitate, & impoſſibile eſt, ut aliquid ipſi reddat nec ex gratitudine, nec ex debito; non habet ipſe ad hoc affectum, non habet ad hoc voluntatem: Quis ergo confert illi poteſt capacitatem, quàm non habet à ſemetipſo, quàmque nulla divinarum perſonarum confert illi poteſt? Accipit ipſam à

San-

2. Cor. 8.
v. 9.

Ipſa confert
illimedium
exhibendū
inſinitam
honorē Deo
Patri ſuo.

Reddit ipſi
capacem
meritorum.

Sanctissima Virgine, dum è purissimo ipsius nascitur utero: nascitur absque ullo gratitudinis affectu è sinu Patris sui æterni; nascitur è contra totus gratitudinis abundans affectibus ex utero Matris suæ Virginæ; & per hoc efficitur tam stupenda reciprocatio Patrem inter & Filium, ut Pater sit principium omnis gloriæ interioris & essentialis Filij, & Filius reciprocè sit principium omnis exterioris & accidentalis gloriæ Patris, cum impossibile sit, aliquam creaturam placere ipsi, & reddere ipsi gloriam, nisi per mundi Salvatorem.

Nonne igitur vides, quàm admirabilem potentiam accipiat per Sanctissimam Virginem Matrem suam, dum vestitur ab ipsa Humanitate nostrâ: Ipse reddit in hoc statu Deo Patri suo honorem infinitum, beneficia pro beneficijs, Excellentias pro Excellentijs. Si per impossibile Pater æternus nihil daret Filio suo Unigenito, ipse nihil esset; totum, quod est, est per Patrem suum: Et si per impossibile Filius incarnatus non redderet aliquem honorem Deo Patri suo, non agnosceretur, nec honoraretur velut Deus, cum certum sit, quod omnis gloria, quæ redditur ipsi extra Sanctissimam Trinitatem, reddatur ipsi per Filium suum Unigenitum. Quod si dicas, ipsum honorari à Sanctis & alijs creaturis, fatebor id tibi cum conditione, si & mihi fallus fueris, id sem-

per fieri per Filium ipsius Unigenitum, sine quo nihil acceptum esse potest Deo. *Nemo venit ad Patrem, nisi per me.* Ita manifestis verbis declarat hoc nobis in Evangelio.

Post hæc quatuor, quæ Sanctissima Virgo Unigenito suo reddit Filio in recognitionem ejus, quod propriam suam personam is dedit ipsi; videndum restat, quid retribuatur ipsa Spiritui Sancto pro gratijs ab ipso acceptis, & pro fecunditate divinâ, quam is contulit illi.

Videre hæc fuit gratitudinem Sanctissimæ Virginis & majorem & evidentiorum. Nonne enim videtur tibi, quod reddiderit ipsi omninò tantum, quantum recepit ab ipso. Verum est, quod receperit illa ex divinâ ipsius operatione fecunditatem ad producendum personam quandam divinam; verum similiter per illam accepit Spiritus Sanctus eandem divinam fecunditatem ad producendum eandem personam divinam: Ipse sterilis est in divinitate, è tribus divinis personis ipsa sola non producit aliam personam; sed tam fecundus efficitur per Sanctissimam Virginem extra conclave adorandæ Trinitatis, ut actualiter concurrat cum ipsa ad productionem personæ cujusdam divinæ, quæ est Verbum Incarnatum, tamen modò quodam diverso ab illo Virginis Sanctissimæ: Siquidem ipse contulit

H h h ; tribuit

tribuit per virtutem suam spiritua-
lem & divinam; & ipsa contribuit,
reipsa imperciendo substantiam
suam humanam, & propriæ carnis
suz portionem.

Ipsa largi-
tur Spiritui
Sancto po-
testatē ju-
risdictionis
in Filium
Dei.

Uterius verum est, quod Spi-
ritus Sanctus efficiendo, ut San-
ctissima Virgo esset Mater Verbi
Incarnati, ipsi quoque communi-
caverit auctoritatem & jurisdic-
tionem legitimam in Deum suum, ve-
lat in proprium suum Filium: sed
verum quoque est, quod San-
ctissima Virgo reciprocè contule-
rit Spiritui Sancto auctoritatem &
potestatem in Filium suum; siqui-
dem ex seipso nullam in divinitate
auctoritatem habet in Filium, & ac-
quirit auctoritatem plenam in ip-
sum in Humanitate suâ per San-
ctissimam Virginem: dico non so-
lum auctoritatem quandam origi-
nis, edquod sit principium Hu-
manitatis ipsius, cum divina Ma-
ter non produxerit ipsum, nisi per
operationem Spiritus Sancti; sed
dico etiam, auctoritatem potesta-
tis & jurisdictionis; & hinc est,
quod potestatem habeat mittendi
ipsum ad prædicandum Evange-
lium pauperibus, sicut ipsemet de-
claravit nobis in Evangelio: *Spiri-
tus Domini super me, Evange-
lizare pauperibus misit me.* An vide-
tur tibi parum esse, quod Sanctissi-
ma Virgo reciprocationem hanc
gloriz impenderit Spiritui Sancto,
quam habere nunquam potuisset
nisi per illam, in quantum est Mater

LUC. 4. v. 18.

Dei. Et ecce, quomodo omnes
tres adorandæ Trinitatis personæ
maximam trahant gloriam è titulo
Matris Dei, quo illustrari volunt
Virginem Sanctissimam.

Resumamus modò & videamus,
quantum Excellentiz Sanctissimæ
Virginis hic habeant splendorem.
Omnes tres personæ adorandæ
Trinitatis contribunt ad insigni-
endum ipsam glorioso hoc titulo
Matris Dei. Pater æternus com-
municat ipsi actualiter divinam fec-
unditatem suam: Filius Unigeni-
tus largitur ipsi realiter propriam
personam suam: Spiritus Sanctus
replet ipsam actualiter gratijs suis,
ipsique confert potentiam progig-
nendi Deum, & evadendi verè in
Matrem ejusdem Dei. Ipsa ex par-
te suâ repletâ Excellentijs, reci-
procas rependit Excellentias tribus
Personis divinis: Ipsa elargitur Pa-
tri sceptrum & dominium in Fi-
lium suum; ipsa tribuit Filio Cor-
pus, quo vitur ad patranda pro-
digia Omnipotentiz & bonitatis
suz, quod alias facere non pote-
rat; ipsa confert Spiritui Sancto
fecunditatem quandam divinam
& auctoritatem in Filium Dei,
quam habere non poterat, nisi per
ipsam. Hoc solum incomprehen-
sibile videtur intellectui humano,
& mirificè illustrat Excellentias
Sanctissimæ Virginis.

Progrediamur ulterius & videam-
us, quod omnes hi ingentes
gloriz ipsius splendores reflectan-
tur

Reciproca-
tio donori
inter Deum
& Sanctissi-
mam Virgi-
nem.

Effic-
moti-
quibu-
ramu-
mand-
hoco-
sanct-
Virgi-

Efficacia
motiva,
quibus fe-
ramur ad a-
mandum &
honorandū
Sanctissimā
Virginem.

tur in nos, ut nos repleant honore, felicitate, consolatione, & infinitate tam abundantium benedictionum, ut mirum sit, unicam inveniri posse animam in totā naturā humanā, quæ ipsam non prosequatur affectibus gratitudinis, reverentiæ & intimi amoris, quæque maximo non ardeat zelo propugnandi & promovendi ipsius honorem & gloriam. Quid accepit Sanctissima Virgo, quod non sit pro nobis? Si Pater æternus communicavit ipsi divinam suam paternitatem; ut esset Mater Unigeniti Filij sui, nōne hoc est, ut ipsum donaret nobis? Hem! quid est, quod donaverit nobis Deum Hominem? Nōne plus hoc est, quàm quod Deus donavit nobis in creatione mundi? & plus quàm dare nobis possit, quando per impossibile exhauriret sinum nihilo, ad donandum nobis omnes mundos, quos inde posset extrahere? Omnia hæc simul minoris abs comparatione sunt valoris, quàm unicus Deus Homo, quem dedit nobis Sanctissima Virgo. Et quod idoneū foret ad diffindendum Cor nostrum debitæ affectu gratitudinis, quilibet nostrum considerate & credere potest, quod dederit ipsum sibi in particulati; quoties enim accepimus ipsum in Sacra Communione? quā felicitate nunquam fu slemus potiti, nisi Sanctissima Virgo induisset ipsum Corpore, ut medium suppeditaret no-

bis, quoties volumus, recipiendi ipsum. Si non esset nisi hoc solū, an satis exhibere gratitudinis possemus pro tam ingenti beneficio? Sed nondum sufficit.

Si Filius impertitur ipsi propriam suam personam, quare ipsa hanc recipit, nisi ut illam donet nobis? Si ipsa illum vestit Corpore humano, quod ex propriā suā format substantiā; Si confert ipsi facultatem, ut possit pati, mori, mereri, habere in corde suo affectus teneritudinis & commiserationis erga nostras misérias; hæc omnia non sunt, nisi pro nobis. Qui prosequi vellet magnam hanc veritatem & perscrutari magnas hæc infinitarum divitiarum abyssus, quas haurire possumus in unico Filio MARIE, nunquam inveniret finem, sed procedendum illi foret in infinitum. Et quando consideramus, quod nobis donet hæc omnia, non in quantum nascitur ab æterno è gremio Patris sui (ita enim in ipso non video, neque passionem, neque mortem, neque merita, neque affectus misericordiæ, neque aliquid, quod satisfacere possit in rigore justitiæ pro peccatis meis) sed in tantum nos locupletet, in quantum nascitur in tempore ex utero divinæ Matris suæ; invenimus hic in ipso & Salvatorem nostrum & salutem nostram, & omnia æternitatis bona, quæ comparavit nobis per mortem suam. O Sanctissima Virgo!

Ipsa nos amat, nobisque incessanter dat Filiū suum.

Virgo! ô Mater admirabilis! quis comprehendere posset, quantum obstringatur tibi tota humana natura, quod efformaveris ex propria tuâ substantiâ, ipsique dederis tam magnum Salvatorem? Mihi in particulari dedisti ipsum; & ubi sunt meæ affectus gratitudinis?

Tandem si Sanctus Spiritus ipsi confert fecunditatem quandam divinam, ut pariat nobis Deum Hominem, & si ipsa reciprocè confert illi eandem hanc fecunditatem: Pro quo est fructus ventris ipsius? Nône pro nobis? Tota Ecclesia Catholica nône cantat in Symbolo fidei universali cum júbilo de omnibus suis veris Filijs: *Propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de caelis; Et Incarnatus est de Spiritu Sancto ex MARIA Virgine.* Ita propter nos homines peccatores & minimos terræ Vermiculos, Sanctissima Virgo concepit Verbum æternum; propter nos induit ipsum carne mortali; propter nos ipsum peperit, ipsumque nobis donavit; Et nec unicus est homo in terrâ, qui pronuntians hunc articulum fidei, nec dicat veritatem tam certam, quàm sit Deus ipse; Et si bene comprehenderet, quod dicit, quantâque bonorum infinitorum abundantia repletus sit per Sanctissimam Virginem, nullam cor esset tam induratum, quod non emolliretur & colliquesceret

Nobis pro-
genuit de-
necidit um
fructu ven-
tris sui.

velut cera coram facie magni cujusdam ignis.

Et quod hisce omnibus non obstantibus inveniri possit quisquam in mundo, qui portans Nomen Christiani, & pronuntians etiam ore magnum hunc Articulum fidei, abscondat in corde suo certum contemptum & quandam aversionis occultæ speciem erga Virginem Sanctissimam, vi cujus impellatur ad loquendum abjectè de ipsâ, vituperandum devotionem erga illam, opponendum se honori, quem omnes bonæ animæ impendunt ipsi tantâ cum æquitate: O Deus optime! O Deus amantissime! an aspici talis homo possit absque dolore? Sanè potius excusandi forent dæmones ex eò, quod contemnunt ipsam, eòquod infelices hæ creaturæ non acceperint omnia hæc per ipsam beneficia; sed quod homines, qui hæc receperunt, induant eosdem affectus dæmonum, qui ijs sunt privati, quis disitebitur, quin multò deteriores, magisque reprehensibiles sint dæmonibus inferni?

Sanctus Abbas Maximus, de quo refert Baronius Historiam Anno Salvatoris nostri 680, cum duceretur per medium exercitum Imperatoris à quibusdam, qui volebant ipsum reddere odiosum omnibus, sparserunt hi occultum rumorem per totum exercitum, quod Senex esset occultus inimicus Sanctissi-

ma

Ingrati ergo
Sanctissima
Virginem
reprehens
biliore
sunt dæmo
nibus.

Fervor
di al
Abba
noti
cujus
citis
notar
Sanct
Virg

Baronius ad
ann. Christi
680.

ma Virginis, & omnes milites
jamjam incipiebant insurgere in ip-
sum: Advertens autem is, quid a-
geretur, sublatis in cælum mani-
bus & oculis lacrymantibus, in hæc
verba magno cura animi fervore
protulit: O Deus Omnipotens,
qui aspicias intima cordis mei? Tu
nôsti, quàm alienus sim à crimi-
ne, cujus insimulor: Quicumque
non honorat Sanctissimam Ma-
trem Dei, sit Anathema: Quam-
primùm audire erat tot vivas Echo-
nes, quot numerare erat ora in
exercitu clementiæ post ipsum: Sit
anathema, sit anathema, sit ana-
thema. O quis det, ut hisce die-
bus adhuc hæc Echo resonet ubi-
vis, cunctaque ora pronuntient;

sit anathema, sit anathema, sit
anathema.

Hic persona illa inquietudinibus
agitata, cui loquebamur, omni-
nò perversos suos deposuit affe-
ctus, ac fensa reliquit, publicum
nuncupans votum honorandi ex
toto corde suo Sanctissimam Vir-
ginem, ipsique inserviendi totâ
vitâ suâ. Et ut magis roboraretur
in concepto proposito suo, instan-
ter rogavit nos, ut declaremus ip-
si, si possibile foret, in quo con-
sistat hæc tam stupenda gratia,
quàm accepit Sanctissima Virgo,
ut esset Mater Dei. Et ecce, quô-
modo charitativus noster Viator
conatus fuerit id ipsi ex-
plicare.

ARGUMENTUM.

*In quo præcisè consistat gratia divina Materni-
tatis, quaque circa ipsam formari possit idea.*

ARTICULUS IV.

Qui conscendere vult fasti-
gium tarris, successivè a-
scendere debet per plures
gradus, uno post alterum emen-
so, aliàs nunquam pertinet illuc.
Tu conscendere cupis fastigium
tarris, dum videre desideras Ex-
cellentiam gratiæ Maternitatis divi-
næ, quæ altissimum constituit fa-
stigium omnium Sanctissimæ Vir-
ginis gratiarum, ascendendum igi-
tur est super omnes alias, & hæc
aspiciendæ velut multò inferiores

illâ. Volupe est intueri pulchrum
ordinem & acceptam subordina-
tionem, quam colloare Deo pla-
cuit in omnibus operibus suis, sive
illis naturæ, sive illis gratiæ, sive
etiam illis gloriæ. Non ultra im-
morabor explanationi horum om-
nium, quæ esse possent permagnâ
voluminis argumentum.

Abundè mihi est, quod desu-
per dicit Magnus Apostolus scri-
bens ad Corinthios, quod nimi-
rùm Deus dispertiat & dividat
suas